

at være fornødne for at skabe Ligevægt i Budgetterne, men vi ville søge at gøre det paa den Maade, som vi mene er den mindst trykkende for Landets Borgere, og vi anse en Forhøjelse af den bestaaende direkte Skat til Staten for at være den mest trykkende af alle Maader. Derhos finde vi den uretfærdig overfor Kommunerne og farlig for Staten selv at benytte i forøget Udstrækning. Vi kunne derfor ikke gaa med til nogen Forhøjelse af den, saa længe vi ikke ere blevne overbeviste om, at der slet ikke er nogen farbar Vej uden om den for at naa det Maal, som er Finansministerens og vort fælles Maal. For Øjeblikket ere vi imidlertid ikke overbeviste derom. Vi maa derfor udtale vor bestemte principielle Utilbøjelighed til at tiltræde det Lovforslag, som derom er fremsat, og som er vedtaget af et Flertal i det andet Ting.

Dalsgaard: Efter de meget udførlige Forhandlinger, der i det andet Ting have været førte om de foreliggende Skattelovforslag mellem den højtærede Finansminister og en Mængde af det andet Tings Medlemmer, og efter den udførlige Indledning, den højtærede Finansminister fremkom med i Dag, og den særdeles klare Oversigt, han gav over de foreliggende Lovforslag, kan jeg fatte mig ret kort.

I en Aarrække have vi jo stadig haft store Millionunderskud paa vore Statsregnskaber, Underskud, som vi have maattet dække med Laan paa Laan. Hvordan vi ere komne ud i dette Uføre, hvad og hvem der særlig har Skylden derfor, eller hvem der kan tilskrive sig Æren for, at vi ikke ere komne til at sidde endnu daarligere i det, derom skal jeg ikke udtale mig. Jeg finder ingen Anledning til ved denne Lejlighed at komme ind paa disse Spørgsmaal. De have for øvrigt ogsaa været drøftede saa ofte, og jeg tror ikke, at en Fordybelse i dem ved denne Lejlighed kan give Bidrag til Klaring af, hvordan vi skulle løse den Opgave, der nu ligger for. Og jeg skal saa meget mindre komme ind derpaa, som sikkert alle ere enige om, at det ikke gaar an at fortsætte vor Stats-husholdning paa den Maade, vi nu have ført den i en Aarrække, med de stadige Millionunderskud. Det vilde, som ogsaa

den højtærede Finansminister udtalte i sit Indledningsforedrag, være alt for ødelæggende for vort økonomiske Liv, alt for svækkende for Statens Kredit og alt for uforsvarligt overfor Fremtiden, som jo maa dække den Gæld, Nutiden gør. Og det vilde være saa meget mere uforsvarligt, som man jo desværre baade i Kommunerne og det private Liv i stor Maalestok har fulgt den samme Praksis, som Staten har fulgt i de senere Aar, nemlig at gøre stadig større og større Gæld.

At der under de foreliggende Forhold bør spares alt, hvad det er muligt og forsvarligt at spare, og at man under de foreliggende Forhold ikke bør gaa til nye Udgifter af Betydning, uden at det er absolut nødvendigt og uden i Forvejen at anvise de fornødne Midler til at føre disse Foranstaltninger ud i Livet, saaledes som man gjorde ved Forsvarslovene i 1909, derom er der sikkert Enighed. Men der er sikkert ogsaa Enighed om, at man ikke kan faa Balance blot ved at holde igen og spare, selv om man sparer nok saa meget. Der maa nye, forøgede Indtægter til. Men naar saa Spørgsmaalet stilles, ad hvilke Veje skulle vi skaffe disse Indtægter, ja, saa brister Enigheden.

De Radikale og Socialisterne ønske jo, at de forøgede Indtægter, som skulle bringes til Veje, skulle skaffes alene ved Forhøjelse af den direkte Beskatning, særlig ved en Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten, og de have stillet Forslag i den Retning i det andet Ting. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Forslag. Socialdemokraternes synes mig at ligge saa langt ude i det blaa, at det er alt for tidligt at beskæftige sig nærmere med det, og selv de Radikales Forslag synes mig noget besynderligt. De Radikale ville nemlig ikke blot skaffe alle de forøgede Indtægter, der skulle tilvejebringes, gennem en Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten, men de mene endogsaa, at det nuværende Tidspunkt kan være ganske gunstigt til at forsøge at skaffe det store Flertal af Landets Skatteydere en Lempelse i den Indkomst- og Formuebeskatning, de nu have. De Radikale mene, at det kan være belejligt nu at søge at skaffe alle Skatteydere under 7,000 Krs. Indtægt og 50,000 Krs. Formue